

Femke Bruinsma

* 20-10-1987

† 11-12-2007

Lieve mensen,

De afgelopen maanden hebben wij ervaren wat medeleven is. In heel veel vormen was en is er betrokkenheid en steun.

Het voelt hartverwarmend en wij willen u/jou daarvoor hartelijk bedanken.

Ubi Caritas, Deus ibi est.

Klaas, Willy en Wopkelien

Een tijdje geleden lazen we onderstaande tekst.

De tranen zijn er nog, maar we vonden er troost in.

“Ween niet. De dood is niets. Ik ben slechts naar de andere kant. Ik ben mezelf, jij bent jezelf. Wat we voor elkaar waren, zijn we nog altijd. Noem me zoals je me steeds genoemd hebt. Spreek tegen me zoals weleer, op dezelfde toon, niet plechtig, niet triest. Lach om me wat ons samen heeft doen lachen.

Denk aan mij, bid met mij. Spreek mijn naam uit thuis, zoals je altijd gedaan hebt zonder hem te benadrukken, zonder een zweem van droefheid.

Het leven is wat het altijd is geweest. De draad is niet gebroken. Waarom zou ik uit je gedachten zijn? Omdat je me niet meer ziet? Nee, ik ben niet ver, juist aan de andere kant van de weg. Zie je, alles is goed. Je zult mijn hart opnieuw ontdekken en er de tederheid terugvinden. Dus, droog je tranen en ween niet, als je van me houdt.”

(Deze tekst is geïnspireerd op delen van Augustinus' Epistula 263. Dit is een troostbrief van Augustinus aan Sapida wier broer was overleden. De geciteerde tekst is gemaakt door Cécile Collet en voor het eerst voorgelezen tijdens de uitvaart van Julie en Mélissa in september 1996).

Herinneringsite

Femke is voortdurend in onze gedachten.

We missen haar zo.

Het valt nog bijna niet te bevatten dat het voor altijd zal zijn.

Ter herinnering aan haar hebben we een site gemaakt.

Bij het maken hiervan hebben we veel hulp gehad.

Het geeft ons een goed gevoel alles zo bij elkaar te zien.

Dan komt die lieve sprankelende meid die ze was weer even heel dichtbij.

www.femkebruinsma.nl